

marksomheden paa, at denne Grundføtning allerede er udtalt i Lovgivningen og udtryffeligt udhavet i Udvalgets Betænkning; det heder nemlig nederst Pag. 2 om Indbetalinger fra Døds- og Fallitboer, at det blot var Hensigten at „sikre Capitalerne for Boerne, og skaffe disse en Indtægt deraf i den Periode, hvori de ellers maatte henligge frugtesløse, men ingenlunde at unddrage Capitaler, som kunne gjøres frugtbringende hos Private“. Udvalget har ikke troet det nødvendigt videre at udvikle denne rigtige Grundføtning, som her er udtalt, og det saa meget mere, som der egentlig ikke forelaae Spørgsmaal om, hvorledes denne Sag endelig kunde være at ordne, naar man gik over til at frigjøre sig for den svævende Gjæld. Det har ogsaa været Anledningen til, at Udvalget slet ikke har indladt sig paa at tage under Overveelse, hvorledes Forholdet skulde være med Hensyn til Sparekasserne, idet der naturligviis der frembyder sig Betragtninger fra begge Sider, deels med Hensyn til Statskassen, deels med Hensyn til Sparekasserne, og deres Indbetalinger, med Hensyn til den Rente, som de modtage for deres Penge, og de Renter, de tilsvare til deres Creditorer, samt om Pengene i Sparekasserne bør kunne hæves uden foregaaende Opsigelse og alle de Spørgsmaal, der hermed staae i Forbindelse. Forsaavidt en æret Taler har yttret, at disse Penge fra Umyndiges Midler og fra Døds- og Fallitboer, der indbetales til Statskassen, ofte vilde blive der i længere Tid, førend de komme tilbage til egentlig Circulation, skal jeg tillade mig at henvise til den Tabel, som er fremlagt af Udvalget, navnlig Tabellen Nr. 2, som er overskrevet „Tabel over Indbetalingen og Udbetalingen af den svævende Gjæld“. Der vil man finde Summerne af de 3 Rubriker opførte og deraf see, at Indbetalingen og Udbetalingen i disse 3 Aar med Undtagelse af 1844 saa omtrent have ballanceret. I det første Aar er der en Difference af 5000 Rbd., i det andet af 10,000, i det tredje af 40,000, i det fjerde af 50,000 Rbd.; derimod i 1844 er der en Forskiel af 240,000 Rbd., men det er med Hensyn til, at der har fundet en større Udbetaling end Indbetaling Sted, og forsaavidt

finder altsaa den Bemærkning, som den ærede Taler har gjort, at Pengene komme ud af Circulation og blive staaende i Statskassen, ikke Understøttelse ved denne Tabel, men tværtimod er der kommet flere Penge fra Statskassen, end der er gaaet til den. Derimod kan det naturligviis ikke ved denne Tabel vise sig, hvorvidt Forholdet stiller sig med Hensyn til de enkelte Egne, om den Egn, der har indbetalt, ogsaa har faaet den samme Sum tilbagebetalt fra Finantserne. Imidlertid troer jeg, at det ikke er nødvendigt nærmere at undersøge denne Sag for Diebliffet. Forsaavidt den ærede Taler har udtalt Ønske om Laaneindretninger i hele Landet, er dette jo et Spørgsmaal, der, som den ærede Taler selv har yttret, ikke egentlig vedkommer denne Sag, men han vilde blot henlede Forsamlingens Opmærksomhed derpaa, og som Følge deraf troer jeg det ikke nødvendigt, at gjøre nogen yderligere Bemærkning derom.

Røster: Den høitagtede Finantsminister har sagt, at den Ret, som Sparekasserne i Almindelighed have til at indskyde Capitaler, som staae hen og forrentes højere end de Summer, som de ellers indskyde til yderligere Forsøgelse af Capitalerne, ikke kan betages dem, med mindre de selv renoncere derpaa. Jeg formoder, at det er med Hensyn dertil, at der i § 2 er bleven ansat 4 pCt. som den højeste Rente, hvortil Finantsministeren skulde være bemyndiget til at modtage Penge til Forrentning. Jeg antager imidlertid, at dersom Paragraphen kom til at lyde paa 3 eller 3½ pCt., vilde derved uden videre den Ret til at forøge Grundfondet, forsaavidt dette ikke allerede var gaaet op til det Beløb, som var bestemt, være betaget vedkommende Sparekasse, Noget, jeg anseer at være ønskeligt, da jeg ikke troer, at dette vedvarende Grundfond er videre nødvendigt, forat Sparekasser skulde blive oprettede og stifte større Nytte end de fleste tilstedeværende Sparekasser have gjort. Jeg skulde i samme Anledning tillade mig at henstille, om det ikke kunde være ønskeligt, at alle de Summer, som bleve tagne ud af Statskassen, hørende til Sparekassers Capitaler, skulde komme til Afgang i det Beløb, der forrentes med den højeste Rente, istedetfor at Sparekas-